

TORONYIRÁNY

XV. 36.

2021. szeptember 5.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 23. vasárnap

Szeptember 7. Szent Márk, István és Menyhért áldozópapok, kassai vértanúk

Szeptember 8. Szűz Mária születése (Kisboldogasszony)

Eredetileg mindnyájan siketnémák voltunk lelkileg. A bűn siketnémái. A bűn meggátolja fejlődésünket, előrehadásunkat szellemileg, lelkileg és gátolja az egyházban való teljes részvételünket. Az újjászületés fürdőjében megújulva tűntek el akadályaink, fogyatékoságaink. S ha a bűn „betegségeibe” kerültünk, Jézus újra és újra meggyógyított minket.

Ki ne érezte volna már Jézus lelki gyógyításainak nagyszerű eredményeit. Mennyire másként, tisztábban és világosabban értjük Isten szavát és az emberek beszédét, ha gyógyult lélekkel hallgatjuk azt. És mennyivel szebb, értelmesebb minden szavunk, ha a kegyelem és a szeretet szüli és irányítja! Aki a szeretet hallásával hall, észreveszi a szomszéd panaszában a segítségkérést, a bánatos beszédben a vigasztalásra várót. És aki a szeretet nyelvén tud beszélni, tovább tudja adni lelki boldogságát és békéjét, örömet tud szerezni másoknak. S akinek Isten dicséretére nyílik ajka, s Jézus szavaival tud imádkozni, az megtalálta a legszebb és legközvetlenebb kapcsolatot az Isten felé.

Urunk, nyisd meg a mi fülünket és beszédünket még jobban a te igéd meghallására és dicséreted énekére!

Csanád Béla

Az Imaapostolság szándéka

Egyetemes: *Ökológiailag fenntartható életmóddért:* Imádkozunk, hogy mindnyájan bátor döntéseket tudjunk hozni egy józan és ökológiailag fenntartható életmód érdekében, és tudjunk örülni azoknak a fiataloknak, akik ezt már elkötelezetten élik.

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 35,4-7a** Minden emberi nyomorúságot és gonoszágot egyedül a Megváltó fog orvosolni, Ő viszont tökéletesen és végérvényesen.
- 2. Jak 2,1-5** Az apostol arra figyelmezteti a közösség tagjait, hogy véletlenül se legyenek személyválogatók társadalmi, vagy vagyoni helyzet alapján.
- 3. Mk 7,31-37** Jézus a Galileai-tónál meggyógyít egy eléje vitt hallássérült és beszédhibás embert.

Egy súlyosan hallássérült meggyógyítása

A bevezető vers ismét Jézus útját idézi fel, amelyet a Jézussal találkozó beteg, illetve a Jézushoz intézett kérés bemutatása követ (31-32). Jézus gesztusaival és szavaival meggyógyítja a dadogót (33-35), majd titoktartásra inti a jelenlévőket, de azok „annál inkább” hirdetik az eseményt (36). Csodálkozásukat az evangélista fel is idézi (37). A jelenetnek különös súlyt ad, hogy az evangélista arámul is idézi Jézus mondását.

Arról, hogy a hallás jelképes értelmű, s az Isten országa befogadását is jelentheti, már a magvetőről szóló példabeszéd, sőt a magyarázat elé ékelt izajási idézet is tudósított (vö. 4,3-12). A hallás pedig összefügg a beszéddel: csak az hirdetheti tisztán Isten szavát, aki meg is értette, be is fogadta. A pogányok földjén járó Jézus mintha újrakezdené tanító körútjait, s ismét azt a különös csodálatot és megfélékezhetetlen örömet kelti az itt lakókban, mint amelyet első tetteivel Kafarnaumban kiváltott (vö. 1,27köv.44köv.). Amerre jár, helyreállítja a teremtett világ jóságát és teljességét. Vajon a betegek a tömegtől való elkülönítése, illetve a vele való legszorosabb kapcsolat, ahogy majd a betszaidai vak esetében is (vö.8,23), nem hasonlítja ezt a beteget a tanítványokhoz, akiket Jézus kiválasztott és magához rendelt (vö. 3,13)? Hallásukat és látásukat mindenestre nekik is Jézus fogja visszaadni.

A 31. vers leírása szerint Jézus nem közvetlenül, a legrövidebb, lényegében keletre vezető úton tér vissza a Galileai-tó partjára, hanem előbb északra megy, Szidón irányába, s csak azután fordul keletre. Úgy tűnik, hogy „körutat” tesz a pogányok vidékén, Fönícia déli területén, azután áthalad Dekapolisz „közepén” (ana meszon), azon a területen, ahol ehelyek már elterjeszthették csodáinak hírért (vö. 5,20).

Egy embert Jézushoz visznek, vagyis vezetnek, ahogyan az érzékszerveikkel nehezen tájékozódókat támogatni kell. Az illető süket, vagyis egyáltalán nem hall, illetve ebből fakadóan csak nehezen, valószínűleg érthetetlenül beszél. Az Ószövetség ismerte a súlyos beszédhiba okozta szenvedést (vö. Zsolt 38,13), a visszanyert, vagy csodálatosan elnyert hallást, és a beszéd képességét Isten különleges ajándékának tartotta (vö. Kiv 4,11; Iz 35,5-6). Az emberek Jézusban cso-

dás gyógyítót látnak, de az olvasó nem felejtethi el, hogy Jézus minden tettét Isten Lelkének erejében viszi végbe, s hogy általa éppen Isten országa valósul meg (vö. 1,9-11,14-15).

A kérdés, hogy Jézus gyógyítson, a gyógyító csodaelbeszélések visszatérő eleme. A parakaló íge szó szerint azt jelenti, „mellé hívni”, „oda hívni”, s ez is többször kifejezi a könyörgést, hogy Jézus „álljon oda” valaki mellé (vö. 1,40; 5,23; 8,22). Az érintés általi gyógyítás is visszatérő elem (1,31.41; 5,23.41; 8,22; 9,27).

Az elbeszélő most a gyógyító Jézusra és tetteire koncentrál. Ő ugyanis szintén egyedül akar maradni a süketnémával (33. vers). Egyfelől továbbra is titokban igyekszik tartani tetteit, másfelől azonban a személyes törődés is vezeti: békében és nyugalomban akar maradni a beteggel (vö. 8,22-26). Miután félrevonta a beteget, külön-külön törődik azokkal a fontos szervekkel, amelyeket a betegség megbénított. A korabeli hellenista irodalomból nyilvánvaló, hogy a nyálban az ókori ember gyógyító erőt sejtett (Plinius, Nat. Hist. XXVIII,4; Tacitus, Annales IV.81-82; vö. Jn 9,6). Míg a 8,23 közvetlenebbül fogalmaz, ez a vers azt sejteti, hogy Jézus a saját kezét nyálazza be, s ezzel érinti a néma ember nyelvét. Az égre tekintés (34. vers) gyakran az imádság része (vö. Zsolt 123,1; Lk 18,13; Jn 11,41). Márk evangéliumában a kenyérszaporításban jelenik meg újra az égre tekintés motívuma (Mk 6,41), és azt hangsúlyozza, hogy Jézus az Atya akaratával összhangban, az ő hatalmával cselekszik. A fohász (vagy sóhaj?) Márk saját megjegyzése (7,34; 8,12). Ez arra utal, hogy Jézus belsőleg részt vesz a beteg szenvedésében és fájdalmában, s kevésbé tekinthető a gyógyító cselekvéssor részének.

A gyógyulást előkészítik és valamiképpen érzékeltetik is az eddigi cselekedetek, de valódi forrása Jézus parancsszava. A szerző arám nyelven idézi, majd le is fordítja Jézus szavát. A pogány csodaelbeszélésekben idézett varázsigék (részisz barbariké) gyakran mindenki számára érthetetlen halandzsa szöveget jelentettek, s nem értelmes szót, mint itt (vö. 5,41).

A gyógyulás tényét a következő vers rögzíti (35. vers), mégpedig Jézus cselekvésének megfelelően mindkét szervet külön is megemlítve. A beteg immár „helyesen” beszél, vagyis valamennyire, dadogósan eddig is beszélhetett, ahogy a születésüktől fogva siketek gyakran ma is megtanulnak artikulálni.

Jézus erre valószínűleg a gyógyulás eddig távolabb álló tanúhoz fordul, hiszen többes számban „nekik” tiltja meg, hogy beszéljenek. Az 1,44-45-ben tapasztaltakhoz hasonlóan, amikor a leprás meggyógyítása után hangzott el ilyen tiltás, az eredmény épp az ellenkezője. Az emberek még inkább hirdetik (kérüszó – az ígének gyakran vallásos jelentése van; vö. 1,4.7; 1,14-15; 3,14 stb), amit Jézus tett. A jelenetet befejező vers azonban mintha még tovább szélesítené a kört, s olyan embereket idéz, akik már nemcsak erről az esetről, hanem Jézus mindenféle jótettéről nyilatkoznak. Állapotukat, az embert magával sodró örvendezést, az evangélista két végletekig fokozott szóval tudja csak leírni, amelyek szó szerint nagyjából azt jelentik, hogy az emberek „igen teljesen magukon kívül voltak”. A meggyógyult ember a többiekkel együtt reményének beteljesülését hirdeti. Rá is vonatkozik, hogy Jézus „mindent jóvá tett” (perfectum alak, mint az 1,14 „közel van az Isten országa” mondatában, amely a kialakult állapotot tükrözi). Kijelentésük azonban azt a megállapítást is eszünkbe juttatja, amellyel Isten a teremtés művének teljességét nyugtázza a Ter 1,31-ben: „Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott”. Jézus jelenlétével új teremtés valósul meg, helyreáll a teremtés Istentől akart rendje, illetve megvalósul az, amivé a teremtett világ a megváltás által lehet. Az 1z 35,4-6 szerint a messiási idők áldása a süketek és némák gyógyulása. A Bölcs 10,21 ugyanezen Isten bölcsességének tulajdonítja: „mert a bölcsesség megnyitotta a némák száját és ékesszólóvá tette a gyermekek nyelvét”. Jézus tehát Isten üdvözítő erejével cselekszik, tapasztalhatóvá teszi az Isten országának közelségét. A pogányok földjén értik meg először, hogy milyen óriási jelentősége van Jézus tetteinek. Az emberek, akik műveinek „jóságát” hirdetik, szemükkel valóban látnak, fülükkel valóban hallanak, sőt Jézus a nyelvüket is megoldotta: Istent dicsőítik mindazért, amit közöttük végbevitt.

Martos Levente

Boldog család (7.)

Amikor a szavak számítanak A ritmus keresése

A fegyelem szó helyett a kedvesebben hangzó ritmust találtam. Így eszembe jutott, hogy annak idején én is alkalmaztam azt a kifejezéscserét, mert megértettem, hogy a kamaszok gyakran igényelnek olyan megoldásokat, melyek a harmónia érzését növelik bennük, és ily módon képesek lesznek örömmel élni életüket akkor is, amikor olyan helyzettel kell szembenézni, ami kevés jóval biztat.

Hogy miért alkalmaztam annak idején ezt a szócserét? Mindenekelőtt azért, mert mindig is az volt a meggyőződésem, fontos, hogy gyerekeinkkel a „nyelvükön” kommunikáljunk. A fegyelem az ő érzékenységüktől biztosan idegen kifejezés, a ritmus szó viszont sokkal ismerősebben hangzik, főként ha a gyerekek hozzászoktak, hogy a nap 24 órájában zenét hallgassanak. Mi több, úgy látszik, hogy a ritmus keresése sokkal elfogadhatóbb, mint a fegyelem alkalmazása, amely szinte mindig felülről vagy a külvilágból történik. A ritmus sokkal közelebb áll a kamaszok lelkivilágához, főként abban az időszakban, amikor még inkább szükséges számukra megtapasztalni saját függetlenségüket és félnék attól, hogy a mások akarata egyszerű végrehajtójának tűnjenek.

Egyébként a ritmus követése nem kevésbé kötelező, mint bizonyos szabályokhoz tartani magunkat. Ám úgy hiszem, hogy így nyilvánvalóbban lehetőség nyílik arra, hogy összhangot alkossunk a saját és a külvilág valósága között anélkül, hogy le kellene mondanunk saját magunkról, és hogy ne tekintsünk el az idő múlásától, amely mindent áthat, azt a közeget is, amelyben nap mint nap mozgunk.

Ez egy módszer arra, hogy kihasználjuk a saját lehetőségeinket úgy, hogy a kötelességet nem kényszerként, hanem szabad választásunkként fogjuk fel; és kibékítjük az akar lenni, a lehet és a kell lenni, amelyek főként a kamaszkorban gyakran okoznak konfliktusokat és fájdalmas gyötrődést.

A ritmus keresésében alkalmat látok arra is, hogy mindenki hozzájárulhasson egy közös kifejezésmód megalkotásához, ami szintén nem lényegtelen és elhanyagolható szempont. A család kicsit olyan, mint egy zenekar: senki szerepe nem kizárólagos, akkor sem, ha néha egymagának kell szerepelnie; mindannyian közreműködnek a szimfónia előadásában, amelyet csak akkor sikerül eljátszani, ha mindenki a közös ritmust követi.

Ezt talán a legnehezebb elérni a különböző generációk közötti párbeszédben, főleg amikor a gyerekek kamaszodnak és féltelenebb ritmust követve akarják élni életüket, nem szeretik, akik életkoruk és az ezzel járó bajaik miatt „lassúak”.

Éppen ezért szép, hogy képesek vagyunk találkozni annak köszönhetően, hogy az egyik fél hajlandó lelassítani, a másik pedig kicsit felgyorsulni, hogy megőrizzék a közös tánc kölcsönös örömet; és képesek ráérezni a közös ritmusra, mely végigkíséri az élet minden szakaszát és élményét egységben és folytonosságban.

Beszélni tudni kell

Amikor a gyerek még kicsi, a szülők utasításokat és iránymutatást adnak neki, de ha a kamasszal is ezen az úton kommunikálnak, ő előbb-utóbb kifakad: Úgy kezelsz, mint egy gyereket! S igaza van.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a gyermekek serdülőkorban nyerik el függetlenségüket és alakítják ki személyiségüket. Hagyni kell, hogy feldolgozzák magukban gondolataikat, megtapasztalják érzelmeiket, éljék álmaikat és lehetővé kell tenni számukra, hogy mindezt anélkül oszthassák meg velük, hogy nem kért ítéletet vagy értékelést kapjanak cserébe.

A szülőknek meg kell tanulniuk segíteni gyermeküket, hogy azok mérlegelni tudják elképzeléseiket, megérthessék érzelmeiket, és hogy határozott léptekkel haladjanak álmaik megvalósítása felé. Természetesen ezeket a készségeket csak derűs és ösztönző légkörben lehet elsajátítani, ahol jelen van a párbeszéd és nem olyan a környezet, amelyet az egyoldalú, dogmatikus kommunikáció jellemez. Sok szülő számára ez jelenti az egyik legnagyobb próbatételt, és közülük sokan jutnak el a kétségbeesésig ebben a tanulási folyamatban.

Ahogy beszélünk, az rendkívül fontos. A hatékony beszélgetés jellemzője, hogy a szülők és gyermekeik megosztják egymással gondolataikat, érzelmeiket és vágyaikat, s az előbbieket semmiképp nem támadják az utóbbiak elképzeléseit. Ha a tini szemléletmódját szülei elítélik, ezzel konfliktust szítanak kapcsolatukban. Sokkal eredményre vezetőbb, ha feltárják egymás előtt nézeteiket, gondolataikat, érzelmeiket és vágyaikat.

A legegyszerűbb kifejezési mód, ha mondatainkat én-nel és nem te-vel kezdjük, például: Én úgy gondolom / úgy érzem / azt akarom... Ezekkel a kijelentésekkel felfedjük magunkat gyermekeink előtt és így közöljük velük, ami velünk történik. Ezzel ellentétben az olyan kijelentések, mint: Neked nincs igazad / te nem érted / nem tudod felfogni / te nem viselkedsz ésszerűen / te megnehezítetted az életemet..., vádat és szemrehányást fejeznek ki, s szinte mindig a következő két reakció valamelyikét eredményezik: heves vitát, eltávolodást vagy depressziót - a tini alaptermészetének függvényében. A te szóval kezdődő állítások meggátolják a párbeszédet, míg az én-nel kezdődők utat nyitnak további megfontolások számára.

A másik fontos szem előtt tartandó elv a kamaszokkal folytatott párbeszédben az, hogy prédikáció helyett tanítsuk őket. Ha a szülő felemeli hangját és színpadias gesztikulálással ad hangot nemtetszésének, a kamasz máshoz fordul tanácsért. Azok a szülők viszont, akik megtanulják nyugodtan és ésszerűen előadni elképzeléseiket, gyakran veszik észre magukon, hogy ők kérnek tanácsot gyermekeiktől.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy a szülők ne lehetnének hajthatatlanok bizonyos mély meggyőződésekkel kapcsolatban, hanem hogy a mások véleményére (és különösen gyermekük véleményére) való nyitással kell ezt a magatartást ellensúlyozniuk. Például: „Engedd meg, hogy elmeséljem neked, hogy ezzel a dologgal kapcsolatban mi az, ami mindig meggyőződésem volt, és hogy mi az oka annak, hogy szerintem ez volna a legjobb választás; és utána mondd el, hogy te hogyan látod a dolgokat. Szeretném megismerni az ezzel kapcsolatos észrevételeidet!” Ezen a módon a szülő kifejezheti legmélyebb meggyőződését és a kamasz is könnyedén feltárhatja gondolatait, még akkor is, ha azok különböznek szüleiétől. A felnőttnek arra kell törekednie, hogy ehhez megfelelő légkört hozzon létre.

Ajánlatos észben tartanunk, hogy a gyermek ebben az életkorban kezdi elsajátítani az absztrakt, elvont gondolkodást, s ekkor tanul meg logikusan egymást követő fogalmakat használni. Ekkor újraértékelik azokat az alapelveket, melyek között felnöttek és kialakítják saját értékrendszerüket. Ha a szülő befolyásolni akarja ezt a folyamatot, ahhoz el kell sajátítania a kérdésfeltevés művészetét. Azok a felnöttek, akik megtanulnak jól kérdezni, arra ösztökélik gyermekeiket, hogy tovább beszéljenek. Természetesen nem azokról az idegesítő kérdésekről szöveg, mint a: „Hol voltál, meddig voltál és kivel voltál?“, hanem olyanokra, amelyek a kamaszt gondolkodásra készítik, például: „Mit gondolsz erről? Szerinted igazságos?” Ha őszinte érdeklődést mutattok gyermekeitek véleménye iránt, lehet, hogy ő is kérni fogja a ti véleményeteket.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

„Öbelőle táplálkozunk”

Annál a kis tónál gyakorta megfordultam, ahol valaki az erdei madaraknak egyszer búzát szórhatott ki, melyből néhány szem tavaszidő jöttén szárba szökken. A tóperemnél román stílusú oszlopköteg, a tetején Aquinói Szent Tamás teljes szoboralakja. Kezében napkorong, amelyben Dante látta őt a Paradicsomban. Úrmutató ez a napkorong. Jó itt olvasgatni, megvárni a simogató naplementét, és életem alkonyi ösvényeire terelni a gondolatot. Imádkozni így: *A kenyér és a bor / a világ legegyszerűbb dolgai, / de az élet alázatos fényeit / hordozzák szüntelen. / A Kenyér és a Bor / a Lélek, / a Szeretet tanúságai, / hogy mi is megtöressünk, / s Krisztusban életünk / étel-ital legyen.*

Az eucharisztikus szívű Tamás mintha lepillantana. Ő, aki olyan biztos hittel vallotta, hogy amiként a kenyér és a bor a testi életet erősíti, megtartja és élvezeteket ad, akként az Eucharisztia fenntartja a lelket, megerősíti, örömmel gazdagítja. Így lesz az Utolsó Vacsora szerzője által életünk is „étel-ital”.

Hívő népünk századai sokat mondanak az áldott búza értékéről: minden búzaszemen Krisztus-arcot láttak. Kár lemondani erről a szakrális szimbólumról olyan korban, amikor az ezerféle kenyérkínálat sokszor eltereli a figyelmet a lényegről...

Most egy felejthetetlen könyv a társam. XVI. Benedek pápáé. Fényét még rövid ideig osztogatja a nap, madarak koncertjéből gregorián dallamot hallok, Szent Tamás imádságával – vagy 750 év távolából: *Imádlak dhítattal Isten, rejtelem...* Mélységes a csönd, a nyugalom e kistájban, papokként állnak a jegenyék, a hárs illata a tömjén. Belsőségével mennyire megragadó a Szentatya könyve: *A Názáreti Jézus. Csönd-titok olvasmány. A kenyérenél lapozom fel, amit János evangéliumából értelmez: a búzaszem a földbe kerül, elhal, hogy a pusztulásból új kalász nőjön. Ekként folytatja: A földi kenyér azért lehet Krisztus jelenlétének hordozója, mert maga is önmagában hordozza a passió titkát, önmagában egyesíti a halált és a feltámadást. Ezért lett a világ vallásaiban a kenyér az istenség haláláról és feltámadásáról szóló mítoszok kiinduló pontja, amelyben az ember kifejezte a halálból származó életbe vetett reményét.*

Jézus: hús-vér valóság. Az áldott Kenyérre, az ő Testére utalva Babits Mihály teológiai pontossággal írja, ahogyan katolikus népünk mindenkor vallotta-vallja: *Az Úr nem ment el, itt maradt. / Öbelőle táplálkozunk.*

„A kenyér passió-titka mintegy órá (Jézusra) várt – olvassuk a Szentatyánál –, felé mutatott és a mítoszok is órá vártak, akiben a vágyva vágyott valósággá lett. Ugyanez érvényes a borra.”

A búza eucharisztikus titkát a pápa tovább gondolja: az egyháztatyák „titokzatos nyelvét” értelmezi. A Krisztus után 100 körül íródott Tizenkét apostol tanítása tanúsítja, hogy az ókeresztények a kenyér fölött melyet Eucharisztának szántak, ezt a bensőséges, mindent átfogó imádságot mondták: „Ahogyan e kenyér-törödékek szét voltak szóródva a hegyeken és eggyé váltak összegyűjtve, úgy gyűljön össze Egyházad királyságodban a föld határainál.”

† Tóth Sándor

hírek információk

A Magyar Érdemrend lovagkeresztje kitüntetésben részesült Kothencz János. A Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató főigazgatója a gyermekvédelmi gondoskodásban élők, valamint a rászoruló családok megsegítése érdekében végzett példaértékű munkája elismeréseként vette át az elismerést Áder János köztársasági elnöktől és Kásler Miklóstól, az Emberi Erőforrások miniszterétől augusztus 27-én, a Vigadóban.

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus programsorozatához kapcsolódva szeretetvendégséget szervezett a katolikus egyház hivatalos segélyszervezete, a Katolikus Karitás. Az országos akcióhoz csatlakozott a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás is, melynek önkéntesei mintegy száz rászoruló családot, egyedülálló, idős embert láttak vendégül szeptember 4-én, az ÁGOTA Kulturális és Közösségi Központjában.

Szeptember 5-én, azaz ma Szobori búcsú lesz az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkban. A 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja, melynek keretében adják át a Szer Üzenete-díjat. A hagyományoknak megfelelően a környékbeliek fogatokon, kordékon, lovaskocsikon érkeznek a búcsúra. A fogatok látványos felvonulása mellett lesz fogathajtó ügyességi verseny és idén első alkalommal fajtabemutató is. A skanzenben néptánc, népzene, viseletbemutató- és próba, bábelőadások, a Nomád Parkban X. századi tevékenységek várják az érdeklődőket. Részletes program az opusztaszer.hu világhálós oldalon olvasható.

A Szent Gellért Fórumba érkezik szeptember 7-én a Hungarikum Gálakonzert. Az Operettissima szervezésében megvalósuló esemény nemzeti értékeinket, tradícióinkat, büszkeségeinket, vagyis hungarikumainkat a népzene, az operett, az opera, a magyar nóta és a világzene segítségével mutatja be. Az este 8 órakor, a Szent Gellért Fórumban kezdődő előadáson olyan neves művészek lépnek fel, mint Miklósa Erika, Fischl Mónika, Kállay Bori, Oszvald Marika, Szendy Szilvi, Bangó Margit, Boncsér Gergely, Molnár Levente, Jávorkai Brothers és Nikola Parov. Az esten közreműködik többek között a Magyar Állami Népi Együttes, valamint a Szegedi Szimfonikus Zenekar. A Szeged-Csanádi Egyházmegye a jegybevétel jótékonyági célra, a Gemma Központ javára ajánlja fel. Belépők a jegy.hu rendszeren keresztül (<https://bit.ly/3xVeRzB>), illetve a szegedi Tourinform irodában (Széchenyi tér 12.) 2.000 forintért vásárolhatók. A belépés érvényes jegy, valamint a védettséget igazoló kártya (18 év felett), vagy mobil applikáció és fényképes személyazonosító okmány felmutatásával lehetséges.

„Legyetek jók, ha tudtok” című játékfilm sokak számára kedves tette Néri Szent Fülöp életét. Azt az egyháztörténelmi korszakot, valamint a derűs életű szent sugárzó egyéniségét mutatja be „A mennyországot választottam” című kétrészes játékfilm, melyet az újszegedi plébánián (Torontál tér 4.) vetítenek. A kétszer másfél órás mozifilm második részét szeptember 9-én, csütörtökön 19 órától láthatják az érdeklődők. A szervezők minden korosztály számára ajánlják a film megtekintését.

Az I. Jótékonyági Egészség és Élménysport Nap a GEMMA-ért címmel családi rendezvényre várják az érdeklődőket szeptember 11-én a Szent Gellért Fórumba. Az ingyenes élménynap célja a szociális érzékenyítés az egészséges és a sérült gyerekek között, valamint adománygyűjtés a fogyatékossgal élő fiatalok készségfejlesztésére. A 10 órakor kezdődő programban buborékfoci, óriás legő-építőjáték, sumo, ninja akadálypálya és vakond hajsza egyaránt megtalálható. A nap során Wolf Kati, Weisz Viktor, Rudner Barnabás és az Irígy Hónaljmirigy együttes koncertje, valamint a Tiszavirág Néptáncegyüttes fellépése várja a látogatókat.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye meghosszabbította ingyenes teniszezési akcióját a közfeladatokat ellátó dolgozók részére. A Szent Gellért Fórumban (Dorozsmai út 2-4.) november 15-ig három szabadtéri, salakos pályával várják többek között a mentőket, tűzoltókat, rendőröket, egészségügyi dolgozókat, pedagógusokat, illetve a szociális területen tevékenykedőket. A pályafoglaláshoz előzetes egyeztetés szükséges a +36-20-349-1948-as telefonszámon.

Több mint nyolcvan év után ismét Magyarország ad otthont a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak. A katolikus világesemény középpontjában a kenyér és a bor színe alatt jelen lévő Jézus Krisztus áll. Hazánk óriási lehetőséget kapott arra, hogy megmutassa a magyar kultúrát, hagyományait, történelmi örökségét és a kereszténység egy évezredes jelenlétét a Kárpát-medencében. Az egyhetes rendezvény programkínálatában szabadtéri szentmisék, koncertek, kiállítások, előadások, tanúságtételek, történelmi városnézés, családi programok, filmfesztivál követik majd egymást. A szeptember 5-én, 15 órakor kezdődő nyitóműsorban 300 néptáncos és hagyományörző művész lép fel, többek között a Tiszavirág Néptáncegyüttes, a Kalocsai Hagyományörző Együttes, valamint a Magyar Nemzeti Táncegyüttes. A kongresszus 16 órakor kezdődő nyitó szentmise főcelebránsa Angelo Bagnasco bíboros, nyugalmazott genovai érsek lesz. Az ünnepségen a zenei szolgálatot a Weiner Leó Katolikus Iskola Zenekara és ezer fős gyermekkar látja el. A szeptember 12-ig tartó esemény részletes programja az iecc2020.hu/hu honlapon található.

72 óra kompromisszum nélkül címmel önkéntes ifjúsági akció hirdet a három történelmi keresztény egyház október 8. és 10. között. A felhívásra jelentkező fiatalok olyan közhasznú feladatokat láthatnak el, mint pl. játszótérek, intézmények felújítása, erdőtakarítás, szociális segítségnyújtás, kulturális műsorok szervezése különböző közösségeknek, például fogyatékkal élőknek, időseknek. Az önkéntesek munkáját segítő helyi koordinátorok és szervezők jelentkezését is várják. Olyan lelkes, 18 év feletti keresztény fiatalokat keresnek, akik otthonosan mozognak az ifjúsági programok világában, nyitottak a más felekezetekkel való együttműködésre és kapcsolatteremtésre, és egy lelkes közösség tagjaként szívesen szereznek új tapasztalatokat egy országos összefogásban. Az akció célja, hogy felhívja a társadalom figyelmét a fiatalok segítőkészségére, elkötelezettségére, erejére és lelkesedésére. A felhívásra, melynek szlogenje „Több vagy, ha adsz!” szeptember 10-ig lehet jelentkezni www.oki-iroda.hu/72h-szervezo/ világhálós oldalon.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.